

Een huis als warme cocoon

Na een verblijf van drie jaar in het buitenland, keerde Janine van den Hengel vijf jaar geleden met haar gezin terug naar haar *roots*. Tijdelijk dacht ze. Inmiddels is er geen plek ter wereld waar ze zich beter voelt dan thuis in haar (geboorte)huis in Soest.

TEKST CLAUDIA KOOPMAN FOTOGRAFIE BENNY VAN BELKOM

Dat je niet altijd de regie over je eigen leven hebt, weet Janine van den Hengel (40), eigenaresse van De la Caña Interiors, als geen ander. Na een verblijf van drie jaar op het zonnige Curaçao moest haar gezin, door persoonlijke omstandigheden, terug naar Nederland keren. De zoektocht naar een nieuw onderkomen eindigde voor Janine, haar twee kinderen en de hond tot haar verrassing in haar ouderlijk huis.

Janine: 'Mijn ouders hadden inmiddels een appartement elders betrokken, maar het huis was nog steeds van hen en in principe direct bewoonbaar. Al moest er natuurlijk nog wel een hoop gedaan worden om het jaren dertig huis ook aan onze woonwensen te laten voldoen. In de woonkamer zat bijvoorbeeld wel een haard, maar die was niet werkend. Daar heb ik direct wat aan laten doen. De inbouwkast die intussen nogal gedateerd was, heeft van mijn gelukkig zeer handige ex-man Frank, een moderne makeover gekregen. Ook aan de radiatorombouw heeft hij overigens een enorme klus gehad. Ik wilde dat ding uit het zicht hebben en had hiervoor een constructie bedacht met kastanjehout. Wat een ontzettend monnikenwerk bleek dat! En het had ook nog eens volkomen verkeerd kunnen uitpakken, maar gelukkig was ik heel blij met het eindresultaat.'

Doordat de middelen ontbraken om alles in een keer aan te pakken en Janine er in eerste instantie toch vanuit ging dat de nieuwe woonsituatie een tijdelijke oplossing zou zijn, werd het huis stapsgewijs aangepakt. 'Het belangrijkste voor mij waren de woonkamer en de slaapkamers van de kinderen, omdat dat voor de gezelligheid en het gevoel van een "thuis" essentieel was.'

DE RUIME EETTAfel MET EAMES-DININGstoelen BIEDT VOLDOENDE PLEK VOOR ETENJES MET VRIENDEN. IN DE BAROKKE VITRINkast STAAT EEN DEEL VAN JANINE'S UITGEBREIDE GLASVERZAMELING.

DE KEUKEN IS EENVOUTIG VAN OZET MAAR VEEL GEERLIJKVRENDELIJKEN ADEMT DE SFEER VAN EEN BEACH HOUSE.

Toen de beide projecten waren afgerond, nu tweeënhalft jaar geleden, kreeg Janine echter een bericht dat alles veranderde. 'Er werd kanker bij me geconstateerd en dan staat op zijn zachtst gezegd je wereld wel even op zijn kop. Familie en vrienden hebben gelijk de krachten gebundeld en geholpen om mijn domein, de zolder, ook zo snel mogelijk op orde te maken, zodat ik me hier kon terugtrekken en tot rust kon komen, op de momenten dat het nodig was.'

Veranderde werkwijze

Al blijkt rust voor Janine een nogal ruim begrip. 'Ik ben niet het type dat bij de pakken neer gaat zitten en heb altijd graag dingen om handen gehad. Toen ik ernstig ziek werd misschien zelfs nog wel meer dan anders.' Haar eigen bedrijf De la Caña Interiors bleek een dankbare uitlaatklep. Janine: 'Voordat we naar Curaçao vertrokken had ik een interieurwinkel hier in Soest, Cocoon. De winkel verkocht ik voordat we vertrokken, maar ik had inmiddels wel een flinke vaste klantenkring opgebouwd waar ik totaalprojecten voor uitvoerde. Na terugkomst bleken mijn klanten ontzettend trouw en kon ik direct weer vol aan de slag. Eerst vanuit huis, maar ondertussen zitten de ontwerpstudio en showroom elders. Tot mijn grote vreugde moet ik zeggen, want daardoor heb ik de carport en de garage - waar eerst het kantoor zat - bij het huis kunnen betrekken. Een bijkomend voordeel van ons externe onderkomen is dat we het pand delen met andere creatieve geesten bij wie we geregeld binnen lopen en heel prettig mee blijken te kunnen samenwerken. De filosofie dat je per dag leeft is me gelukkig van huis uit met de paplepel ingegoten, maar mijn relativeringsvermogen en mijn vermogen om prioriteiten te stellen zijn er sinds de diagnose aanzienlijk

op vooruit gegaan. Hierdoor is ook mijn werkwijze ingrijpend veranderd. Geld verdienen is onontkoombaar, maar de sfeer staat bovenaan. Of het nu gaat om onze medewerkers, het naaiatelier, de smederij, meubelmaker of onze bezorgingen die gedaan worden door de Stichting Bikkel (re: een stichting die mensen met een beperking helpt structuur in hun leven aan te brengen), ik werk alleen nog met leuke en lieve mensen samen. Ik kan het dan ook bijna geen werk noemen.' Dit betekende dus ook dat Janine selectiever werd in de keuze voor wie ze wilde gaan werken. 'Ik vind het belangrijk dat mensen wel over een zeker relativeringsvermogen beschikken, ons motto is "easy living for relaxed people". Een klik hebben met je klant is in dit vak essentieel, is dit niet het geval dan nemen we de opdracht niet aan. In het verleden durfde ik geen nee te zeggen maar dat heb ik ondertussen gelukkig wel geleerd. Tevens zijn we breder gaan werken. Grafisch werk had altijd mijn interesse maar ik heb niet ervaring dit zelf te kunnen uitvoeren. We hebben nu een topper, Claudia, die huisstijlen, menukaarten, websites en 3D tekeningen voor onze klanten uitwerkt. Naast het interieur klopt dan ook echt het hele plaatje voor onze, met name, zakelijke klanten en dit geeft veel voldoening.'

Inspiratiebronnen

Niet alleen bleek de nieuwe situatie een onverwacht positieve uitwerking te hebben op de manier waarop Janine voortaan zaken wilde doen, ze raakte er ook door geïnspireerd. 'Ik had extra behoefte aan warmte en zachtheid en ben me gaan omringen met warme plajds, dikke vloerkleden en wollen kussens. Ik was letterlijk een cocon aan het creëren waarin ik me veilig en geborgen voelde. Nu waren er destijds weliswaar

het helemaal niks. Gelukkig maar dat ik het zelf wel mooi vond, want nu hangt het dus hier.'

Genieten

'Wat ik zo fantastisch vind aan dit huis, is dat je er dankzij alle hoekjes, nissen, de voorkamer en mijn zolder, die met de badkamer eigenlijk als een apart appartementje fungeert, er makkelijk met tien man tegelijk in kunt leven zonder elkaar echt in de weg te zitten. Gek eigenlijk als je bedenkt dat ik het vroeger juist veel te klein en volgepropt vond met mijn ouders en twee broers. Volgens mij heb ik het huis lucht gegeven door het op sommige plekken open te breken. Heel soms fantaseer ik nog wel eens over een enorm loft met betonnen vloeren en een industriële look, maar ik denk toch dat ik alle plekjes en nissen zal missen. Bovendien is de ligging ideaal. Alle voorzieningen zijn binnen handbereik en aan de achterkant ligt de polder waar ik mijn hoofd helemaal leeg kan maken. Sinds we hier zijn ingetrokken is het huis eigenlijk een *work in progress* geweest, maar voorlopig ben ik wel even klaar. Het is nu ook niet langer het huis van mijn ouders, maar echt ons huis. Zo heb ik opnieuw ontdekt hoe waanzinnig fijn deze plek is.'

EEN DEEL VAN DE GLASWINKEL VAN JAVINE IN DE LOOP DER JAREN VERZAMELDE

NAAST DE PROJEKTIEFASIE VAN HET INTERIEUR KRIJGT JAVINE OOK IN DE INBOUW VAN HET HUIS EN NOG MEER VERBODT ER ZICH AAN HET SAMENWERKEN MET HET TEAM